

Komondi Márton ezredes

Gyászol a Magyar Katonai Logisztikai Egyesület!

Komondi Márton ezredes úr, az Egyesület alelnöke 2020.11.04-én hosszantartó, türelemmel viselt, súlyos betegség után 72. életévében elhunyt. Sajnos egy újabb karizmatikus tagtársunk fényképével bővült az emlékfal.

Nehéz szavakba foglalni a barátok gondolatait, mindazt, amit érzünk a logisztikai szakma egyik örökifjú és mindvégig aktív közösségi életet élő barátunk elvesztése miatt. Együttérzésünket és részvétünket fejezzük ki a családnak, és gyászukban is osztozunk a pótolhatatlan veszteség miatt.

Komondi ezredes úr földműves családból származott. 1948. november 20-án született Törökszentmiklóson, a család negyedik gyermekeként. Sajnos szűkebb családjá nem volt mentes a személyi tragédiáktól, az első és másodszüllött leány testvérei 1932-ben, illetve 1936-ban egy éves korukban meghaltak, bátyját 1971-ben veszttette el, üzemi baleset következtében.

1963-ban fejezte be a nyolc általános iskolát a Törökszentmiklósi Petőfi úti Általános Iskolában, majd megkezdte középiskolai tanulmányait a Bercsényi Miklós Gimnáziumban. Életét a sport határozta meg oly annyira, hogy osztályfőnökével kenyértörésre került sor és félbeszakította tanulmányait, és 1966. július 01-vel elment dolgozni a helyi Finommechanikai Vállalathoz targoncásnak.

1966. november 25-én a vonult be Ceglédre, ahol megkezdte sor-katonai szolgálatát. 1967. március 28-án előléptették őrzetővé és megkapta első katonai beosztását. A 2. tüzérosztály 6. üteg első

(vezér) lövegarancsnoka lett. Mint a Magyar Néphadsereg kétszeres kiváló katonája június 21-i hatállyal előlépett tartalékos őrmesterré és leszerelt.

Augusztus közepén továbbszolgálatot vállalt és a 11. harckocsi hadosztály 11. tüzér törzsütegénél rádióparancsnoki beosztásba került. Ezt követően sok időt és energiát fordított félbehagyott tanulmányi befejezésére 1968-70 között. Még ezen idő alatt lehetőséget kapott jelentkezni a bentlakásos hadtáp tiszti tanfolyamra, így a Hadtáp Kiképző Központban, Budapesten megkezdte tisztiiskolai tanulmányait. 1971. július 30-i tiszti avatása alkalmával előléptettek alhadnaggyá és augusztus 01-i hatállyal kinevezték a 22. tüzérezred ruházati szolgálatfőnöki beosztásba. Ebben a beosztásban szolgált 1978 szeptemberéig.

1978-81 között a ZMKA hadtáp szakán folytatta tanulmányait. 1981-ben Nagyorosziba a CSLKK-ba helyezték hadtápfőnöki, majd a PK HTPH-i beosztásába került kinevezésre. Itt szolgált 1984-ig.

1984 nagy váltás a család életében. Székesfehérvárra, a katonák között csak „tábori akadémiának” nevezett 5. HDS hadtáp törzsében kapott beosztást, előbb Ruházati Szolgálat Főnök, majd az átszervezést követően a kialakított HDS Anyagi-Technikai Főnökség Hadműveleti és kiképzési osztály vezetője lett. Itt szolgált 1991-ig. 1984-ben előléptették őrnagyi rendfokozatba. A törzsmunka terén kimagasló érettséggel és szakmai precizitással dolgozott, végigjárva a csapatokat hasznosította addigi élettapasztalatát, nagy segítséget nyújtva a problémás területek szűkítéséhez.

A HDS törzsben felkészülve újabb csapatszolgálat következett 1991-95 között Tatán az 1. Kerületparancsnokságon mint ATF, PK. helyettes töltött be beosztást, már ezredesi rendfokozattal.

Munkájára és tapasztalatára a HM-ben is igényt tartottak, így 1995-ben már Budapesten a HM ATFCFSF-ségen a Hadtáp Csoportfőnök helyettesként, majd 1997-től 2000 októberig, mint Csoportfőnök dolgozott. Szervezeti változás miatt az új szervezeti elemként megalakult Logisztikai Csoportfőnökség, ahol csoportfőnök-helyetteseként tevékenykedett 2003 nyaráig.

2003 szeptemberében került kinevezésre utolsó katonai beosztásába A MH Komárom-Esztergomi Megyei Hadkiegészítő Parancsnokságra, mint Parancsnok.

2005. 07.31-i hatállyal helyezték nyugállományba.

Alapító tagja volt a Magyar Katonai Logisztikai Egyesületnek, melynek 2013-tól alelnöke is lett.

Szolgálati ideje alatt számtalan elismerésben részesült, többször kitüntették katonai és állami szinten is, többek között 1993-ban a Magyar Köztársaság Arany Érdemkereszt kitüntetésre lett.

Családi élete és példamutató volt. 1971. június 26-án házasságot kötött és egy olyan párt kapott, aki élete végéig hűséges társa volt, saját egzisztenciális törekvéseit is alárendelve férje szolgálati kötelemekkel együtt járó helyőrségváltások okozta nehézségeknek, és aki a hosszú betegeskedés időszakában is minden erejét a gyógyulás, később a fájdalom enyhítésére összpontosította.

Komondi ezredes úr katonai-, szakmai-, közösségi- és családi élete, szorgalma és munkabírása, fegyelmezettsége és a választott pálya iránti töretlen szeretete és tenni akarása példát mutatott mindannyiunk számára. Pótolhatatlan úrt hagy hátra szívünkben.

Tisztelettel emlékezünk rá! Ezredes Úr nyugodj Békében!